

[Sundhedsministeren]

et eneste parti repræsenteret her i Folketinget, der ønsker det, og det lovforslag, som regeringen havde lagt frem, ville netop også sikre, at der ikke kommer brugerbetaling 1. januar.

Finansministeren har meget tydeligt gjort rede for, at det er en vildfarelse, når man taler om, at man har lagt forhandlingskompetencen decentralt. Folketinget har pålagt regeringen en godkendelsesforpligtelse. Regeringen bør, når man overvejer godkendelse eller forkastelse, tage hensyn til, om der er nogle sundhedsfaglige eller nogle samfundsøkonomiske forhold, som taler imod en godkendelse. Regeringen skal sikre, når det offentlige påtager sig øgede udgifter, at der så er en modydelse til gengæld. Den aftale, som er indgået midlertidigt, indeholder ingen form for modydelse.

Når fru Birgitte Husmark her glæder sig over de kvalitetsforbedringer, man herved har sikret sig, er det at tage forskud på glæderne; der ligger ikke én konkret aftale om én eneste form for modernisering, én eneste kvalitetsforbedring. Der er alene med det beslutningsforslag sikret lægerne en indtægtsfremgang uden nogen form for modydelse, uden nogen form for forbedring for patienterne.

Jeg synes egentlig ikke, det er så forfærdelig meget at slå sig til ridder på, at man har sikret en relativt høj indtægtsgruppe en øget indkomst.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Man må jo sige, at finansministeren har en vanskelig opgave, fordi han i den ene sætning er nødt til at vedstå det, han sagde i går om, at der er ingen sammenhæng imellem dette overenskomstområde og forholdene på arbejdsmarkedet. I de næste sætninger bestiller finansministeren ikke andet end at referere overenskomstforholdene på arbejdsmarkedet. Det er altså en vanskelig opgave, men jeg kan love finansministeren, at vi vil stå fast på, at der ikke er nogen sammenhæng imellem de to områder.

Det var også lige før finansministeren i starten af sit seneste indlæg fik mig lagt i munden, at jeg skulle have talt om, at finansministeren ikke fulgte loven.

Finansministeren sagde, at han havde pligt til at blande sig i det. Det anerkender jeg fuldstændig. Jeg har heller ikke nogen sinde antydning, at finansministeren skulle have handlet

ulovligt, men det er jo ikke det samme som at sige, at finansministeren havde handlet klogt.

Tværtimod synes jeg, at finansministeren har handlet overordentlig dumt i den sag, der er tale om her. Det er det, et flertal i Folketinget forsøger at rette op, og det er jeg glad for lykkes.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes faktisk ikke, at finansministeren skal gøre det mere indviklet, end det er. Dette forslag er et beslutningsforslag. Vi beder regeringen om at komme med et lovforslag om, hvordan en sådan opmandsinstitution kan etableres. Så kan finansministeren i den sammenhæng komme med alle de indvendinger, finansministeren har, dersom han mener, det er så forfærdeligt. Det er jo netop derfor, det er et beslutningsforslag. At finansministeren så godt kunne have sagt noget om det i går og også have taget kontakt, skal jeg undlade at komme ind på her.

Derfor synes jeg ikke, finansministeren endnu en gang skal gentage en hel masse om alt det med overenskomsterne, men holde sig til betænkningen. Deri står meget klart, at vi ikke har foruddiskonteret en klap med dette beslutningsforslag, men at vi har ment, at det ville være bedre, hvis parterne nu selv kunne nå frem til noget, og hvis de ikke kan blive enige, er der en opmandsinstitution. Så kan de finde ud af, om det er bedre at lade denne opmand afgøre det, eller at andre gør det for dem. Det er netop det, der er hele grundfilosofien i opmandsinstitutionen.

Finansministeren bliver ved med at hævde – det er også rigtigt – at det faktisk er regeringens opgave at godkende. Det er også derfor, at et mindretal inden for flertallet har sagt, om vi ikke skulle prøve på at diskutere, om det er særlig hensigtsmæssigt at lægge forhandlingskompetencen ud til nogle andre, og derefter er der så en regering, der skal godkende det. Det skaber næsten uundgåeligt en konfliktsituation. Derfor synes jeg, at finansministeren også skulle tage dette med. Jeg vil faktisk opfordre finansministeren til i sammenhæng med, at man fremsætter lovforslaget, også at få en vurdering af, om det i virkeligheden er en særlig hensigtsmæssig måde, vi ordner det på. Debatten i dag kunne jo tyde på, at den faktisk ikke er særlig hensigtsmæssig.